

ønsker, at man skal være saa frit stillet, at de, der ønsker kirkelig Velsignelse af deres Ægteskabs Indgaaelse, ikke skal være Mand og Hustru, før de staa for Alteret og dér har modtaget den kirkelige Vielse.

Jeg vilde finde det forkasteligt at tilvejebringe en saadan Ordning, at de, der ikke bryder sig om Kirken og dens Velsignelse, skal tvinges til at lade sig vie i Kirken. Men jeg finder det lige saa forkasteligt at tvinge dem, der ønsker kirkelig Velsignelse, til først at møde for en Giftefoged og dér anerkendes for Ægtefolk, før de kan møde i Kirken og faa dens Velsignelse som Mand og Hustru. Det er dette store Spørgsmaal, der er os imellem. Mit Standpunkt har jeg fastholdt, mine Vælgere har aldrig lagt mig Hindringer i Vejen i saa Henseende, og jeg er overbevist om, at dersom det Spørgsmaal kom ud til Afstemning i Befolkningen, om den vilde have tvungen borgerlig Vielse eller Frihed til at vælge mellem de to Former, om man vil have Ægteskabet stiftet for Giftefogeden eller Ægteskabet stiftet i Kirken, saa vilde vi, der staa paa det frisindede Standpunkt og ønsker den fakultative Ordning, vinde Sejrr. Men en saadan Afstemning kan vi ikke faa, vi kan ikke faa Spørgsmaalet afgjort paa den Maade, ellers førte jeg gerne en Valgkampagne paa det. De Herrer vil vide, hvorledes det gik i Norge; dér maatte den radikale Regering, hvor nødvendig den vilde, tage sit Forslag tilbage og nøjes med det, som Stortinget gik ind paa, og som nu er Lov i Norge: den fakultative Ordning. Og den anbefaler jeg fremdeles ogsaa her.

Johs. Fog-Petersen: Jeg kan nøjes med en kort Bemærkning. Overfor Venstres Ordfører ønsker jeg at understrege, at det eneste, man fra Venstres Side har villet gøre for at sikre Hustruen den Ret, som § 67 vil give hende, var dette, at man stillede et Ændringsforslag, og da man ikke kunde faa Tilslutning til det, tog man det tilbage; og nu stemmer man mod Paragraffen, man tør ikke gaa med til at give Hustruen og Mødrene den her foreslaaede Ret, fordi det vilde volde noget Besvær ved Brugen af Realregisteret. Jeg tror, at vi skulde se bort fra det.

Maa jeg til det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) sige, at jeg ikke har bebredt ham hans Stilling. Jeg har konstateret hans Stilling, men jeg har ikke gjort noget Forsøg paa at faa ham til at forandre det. Jeg sagde udtrykkelig, at

naar Harald Holm i sin Tid ikke kunde faa ham til at forandre Standpunkt, saa kunde jeg heller ikke. Det er urigtigt, naar det ærede Medlem siger, at jeg ikke regner Menighedsraads-Adressen for noget. Jeg har gjort den til Genstand for en fuldt berettiget Kritik. Jeg har gennemarbejdet Materialet, og jeg har sagt: Den Adresse skal vi tage for, hvad den er, men heller ikke gøre den til mere, end den er.

Naar det ærede Medlem fra Kolding (N. Johan Laursen) siger, at vi ved at indføre almindelig borgerlig Ægteforening ikke vil undgaa Gullaschbryllupper, saa forundres jeg over denne Udtalelse, naar den fremsættes af det ærede Medlem, thi hvis vi faar den Ordning indført, som jeg er Talsmand for, vil det ganske afhænge af Præsterne og Menighederne, om de vil være med til, at der opføres saadanne Forestillinger endog med Optagelse af Films som dem, vi har været Vidne til i København. Det vil ganske afhænge af Præsten. Dersom der er Præster, der vil medvirke til disse Skuespil, og Menigheder, der vil give Kirker til dem, ja vel, saa faar vi dem altid, saa beholder vi dem, men jeg haaber, at Sansen for, hvad der er sømmeligt og rigtigt i Kirkerne, vil vokse, saaledes at man kan undgaa dem, saa at det ikke bliver den normale Vej, at alle skal i Kirke, ogsaa de Folk, der ikke ellers har noget som helst med Kirken at gøre.

Det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) anbefalede en fakultativ Ordning, fordi den er indført i Skandinavien. Der overfor vil jeg sige, at vi er paa dansk Grund; lad os holde os til den Ordning, der har været Flertal for her i Folketinget, hver Gang Spørgsmaalet har været fremme. Denne Ordning paalægger ikke paa nogen Maade mere Tvang, end der findes nu, og som findes i enhver som helst Form for Ægteskabsindgaaelse, at man skal opfylde de i Loven foreskrevne Betingelser.

Henningsen: Det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) beklagede, at jeg havde oplyst, at der var en Præst og et Menighedsraadsmedlem i hans Valgkreds, der eller paa urigtig Maade skulde have underskrevet Protestadressen. Det beror paa en fuldkommen Misforstaaelse. Der er absolut intet at sige til vedkommende Præst og til det Menighedsraadsmedlem, der har underskrevet Protestadressen. Jeg har blot gjort opmærksom paa det urigtige i at lægge en saadan Protestadresse i den Bunke, der indeholder de Adresser, hvor